

De brief van Jacobus, deel 8 ^{1 2} Vriend van de wereld – Vijand van God

Jacobus 4 wordt echt opwindend omdat Jacobus verborgen in dat hoofdstuk tien geboden geeft. Ik ben er zeker van dat u hebt ontdekt – zoals ook ik heb ontdekt – dat Jacobus werkelijk een belangrijk punt heeft, waar hij het heeft over de menselijke natuur en zijn gedrag, wat we zeggen en wat we doen in ons christelijke leven en wat we zouden moeten doen.

Jacobus 3:11-12 Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen? Kan soms, mijn broeders, een vijgeboom olijven of een wijnstok vijgen opleveren? ...

Het woord *opleveren* betekent *maken* of *scheppen*.

- Wat hebben we hier?
- Waarom gebruikt hij deze analogie?
- Waarom gebruikt hij dit voorbeeld?

Het is nogal duidelijk, op basis van gewoon gezond verstand weten we dat een vijgeboom geen olijven zal voortbrengen, Maar hij zegt dit met als doel dat we ons gedrag afstemmen met wat we *belijden*. In Jacobus 2 gaat het over het *belijden van geloof*, maar daarbij geen *werken van geloof* hebben. Hij zegt hier dat onze wandel is wat we voortbrengen, en die is in overeenstemming met wat er echt *in ons* zit.

Jacobus 3:12-13 ... Evenmin kan een zilte bron zoet water geven. Wie is wijs en verstandig onder u? Hij tone ...

Laat hij bewijzen ...

Jacobus 3:13-18 ... uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid. Indien gij echter bittere naijver en zelfzucht in uw

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistle of James VIII' gegeven op 1 februari 1992 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

hart hebt, beroemt u dan niet en liegt niet tegen de waarheid. Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels; want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk. Maar de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd. Maar gerechtigheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid voor hen, die vrede stichten.

Als we dit nogmaals doornemen en elk onderdeel ervan bestuderen zullen we iets zien dat echt heel belangrijk is, namelijk dat deze brief van Jacobus werkelijk heel veel instructie bevat hoe we een christelijk leven moeten leiden. We zullen laten zien hoeveel van hetzelfde soort denken aanwezig is in 1 Johannes 3. Zij hadden soortgelijke problemen in de tijd dat die brieven werden geschreven. Ze hebben het allebei over precies hetzelfde. In Jacobus hebben we het over een belijden tegenover gedrag. We hebben het over de werkelijkheid van de bron en de werkelijkheid van het product.

1 Johannes 3:4 Ieder, die de zonde doet, ...

Ieder die **uit gewoonte zondigt** ... Daar ligt de nadruk op, uit gewoonte, de normale manier van leven. Jacobus zei al dat als we het gedrag hebben dat zijn oorsprong vindt bij God, we dan niet *uit gewoonte* zullen zondigen. Dit is dus niet dat we eens een keer zondigen en een wet overtreden, of eens in relatie met iemand anders zondigen; hier gaat het over *uit gewoonte, de hele manier van leven!*

1 Johannes 3:4-5 ..., doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid. En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde.

In Hem, dat wil zeggen in Christus is geen zonde,

1 Johannes 3:6 Een ieder, die in Hem blijft, zondigt niet; ...

Alweer zondigt niet uit gewoonte. Dat past binnen de hele context.

Op deze vertaling baseert men het idee dat als men *wedergeboren* is, men niet meer kan zondigen. Als mens blijven we vlees en bloed, en met de menselijke natuur is zondigen een heel fundamenteel iets. Maar het draait erom dat men niet *uit gewoonte* zondigt, dat de levensstijl niet bestaat uit zondigen. Daarom zullen we als we niet uit gewoonte, maar eens incidenteel zondigen, last hebben van een schuldig geweten. Het kan zijn dat we door omstandigheden voor een bepaalde periode zondigen, maar we zullen ons daarvan moeten bekeren omdat Gods Geest in ons ons veroordeelt. Daarom kunnen we niet een leven leiden waarin we *uit gewoonte* zondigen.

1 Johannes 3:6-7 ...; een ieder, die [uit gewoonte] zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend. Kinderkens, laat niemand u misleiden. ...

Of: Laat niemand u op een dwaalspoor leiden.

1 Johannes 3:7 ... Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is;

Dat heeft heel veel betekenis vanuit het gezichtspunt dat een van de dingen die de *genade van God* voor ons doet, eruit bestaat ons rechtvaardig voor Hem te stellen. ***Dit is Gods grote gave aan ons!*** Niet dat we vanuit ons zelf volmaakt zijn, maar elke volmaaktheid die we hebben komt van God.

1 Johannes 3:8 wie de zonde doet [uit gewoonte zondigt] is uit de duivel, want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

Verbreken in de zin van ongedaan maken, teniet doen, tot niets brengen, vernietigen.

1 Johannes 3:9 Een ieder, die uit God geboren is, doet geen zonde; want het zaad *Gods* blijft in hem en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

In deze vertaling komt de tekort schietende overtuiging van de vertalers tot uiting. Een betere vertaling luidt:

Een ieder, die door God is verwekt, zondigt niet uit gewoonte; want het zaad *Gods* [het zaad der verwekking] blijft in hem en hij kan geen leven leiden waarin hij uit gewoonte zondigt, want hij is door God verwekt.

Jacobus 3:12 heeft het over vrijwel hetzelfde. Hij zegt dat de boom vruchten naar zijn aard moet voortbrengen. Een wijnstok moet dus de druiven voortbrengen van het type wijnstok dat hij is. Hetzelfde geldt voor water, dat kan niet tegelijkertijd *zoet en zout* zijn. Jacobus heeft het over vrucht en voortbrengen en hij heeft het over water. Met andere woorden als het van God is, als het zaad van God in ons is doordat we verwekt zijn uit de Heilige Geest, dan zal dat op termijn de juiste vrucht voortbrengen. We hebben aan het begin gezien dat we allemaal voortdurend zondigen, en dat ons denken ons dan overtuigt van zonde, maar de richting waarin we gaan is die van het voortbrengen van de juiste vrucht.

Jacobus 3:13 Wie is wijs en verstandig onder u? ...

Onze wijsheid is niet dat we slim of intelligent zijn. Per slot van rekening is er niets dat we hebben dat ons niet door God gegeven is. Op de een of andere manier gaat het niet om iets dat we hebben. Niemand kan naar voren komen en zeggen: 'Ik ben slim; ik ben intelligent, ik weet dit en dat.' We weten niets tenzij ons *door God* het vermogen *gegeven* is om door Zijn Geest die dingen te zien en te begrijpen (1 Corinthiërs 2).

Jacobus 3:13 ... Hij tone uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid.

Laten we iets begrijpen betreffende Jezus: Ook al was Hij de Zoon van God, toch moest Hij de zachtmoedigste mens zijn die ooit heeft bestaan. Als we dit in verband brengen met Mattheüs 5 zien we dat Jacobus dit ermee bedoelt. Soms kwam Hij niet zo over als Jezus tot Zijn tijdgenoten sprak.

Wat zegt Mattheüs 5 over de zachtmoedigen? *Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven!* Dit soort zachtmoedigheid is niet noodzakelijk een nederig en zachtmoedig zijn ten opzichte van iedereen waarmee we te maken krijgen. Er zijn namelijk tijden dat we ons sterk moeten maken voor wat we geloven en dat we iets recht moeten zetten wat niet juist is. Daarbij kom je misschien niet *zachtmoedig* over op andere mensen. Dit is dus de zachtmoedigheid die van God komt en op God gericht is, *net als de zachtmoedigheid van Jezus.*

Niet lang daarna (in Mattheüs 11) las Hij diverse steden stevig de les door over hen te zeggen: 'Wee u, omdat jullie hebben gezondigd.'

Vlak daarop zegt Hij:

Mattheüs 11:28 Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

We gaan nu iets zien over de genade van God wat heel belangrijk is. Menselijke wezens zijn de enige wezens uit Gods schepping die geschapen werden om Gods genade in hun denken te ontvangen.

Mattheüs 11:29 neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, ...

Niet trots, niet ijdel, niet zichzelf verheffend, niet opscheppend, niets van dat alles wat voortkomt uit de menselijke natuur.

Het enige wat ons rest is naar Christus gaan.

Mattheüs 11:29 ..., en gij zult rust vinden voor uw zielen;

Als we in zonde leven, hebben we geen rust, hebben we geen vrede. Dan worden we voortgedreven (Judas 12-13) net als de wind water voortdrijft; we gaan dan hierheen, dan daarheen, alle kanten op, er is geen stabiliteit.

Mattheüs 11:30 want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Wie legt er zware lasten op aan de mens? *Dat doen andere mensen!*
Wie neemt de waarheid van God bij de kop en verdraait die *tot een religie van de mens*? Ze veranderen Gods waarheid en maken er een last van, dusdanig dat je een schuldgevoel krijgt en ze leggen de mensen allerlei dingen op die God nooit bedoeld heeft. Dat zegt iets over enkele dingen waar we zelf doorheen zijn gegaan.

Hij heeft het ook over twee soorten wijsheid: de wijsheid van boven die resulteert in juist gedrag.

Jacobus 3:14 Indien gij echter bittere naijver ...

Het woord vertaald met naijver kan twee dingen betekenen. Het kan *ijverig, vlijtig* betekenen, maar het kan ook, zoals hier, betekenen de *houding van bitterheid*.

Jacobus 3:14 ... en zelfzucht in uw hart hebt, ...

Dit is de kern van de zaak van wat er zo vaak met dienaren gebeurt. Het gaat lang goed en opeens horen we iets over een dienaar, en we zeggen: 'Niet te geloven!' Voor de wijsheid die ze dan verkondigen geldt:

Jacobus 3:15 Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels;

Zo werkt Satan binnen de kerken en onder de dienaren om ze te pakken te krijgen, om ze op een dwaalspoor te brengen.

Als er veel over psychologie wordt gepreekt, *pas dan op!* Het boek *De leugens die we geloven* bevat de nodige psychologie. Wees op je hoede als ze met psychologie aankomen. Wat is psychologie en psychiatrie in de kern van de zaak? Waar dient de Bijbel toe? *Instructie hoe te leven! De standaards voor leven!* In deze tijd kun je niet meer zeggen dat er standaards zijn voor leven, want wie zijn wij om ie-

mand anders te oordelen? We kunnen verdorvenheid geen *verdorvenheid* meer noemen, want dan discrimineren we de betreffende persoon.

Jacobus 3:15 Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, **maar zij is aards, ongeestelijk, duivels;**

Er is juiste psychologie, die wordt door de Bijbel onderwezen – het boek Spreuken en Psalmen, het Woord van God – maar waar we het momenteel over hebben is *psychologie over hoe zonder God te leven*. Dat is de hele basis van psychologie en psychiatrie.

Onlangs zag ik dat ze discussieerden over hoe je een rechtbank duidelijk maakt of iemand gek is of bij zijn verstand, of wanneer iemand niet verantwoordelijk gehouden kan worden voor zijn daden. Dat draait allemaal om psychologie. Ze moeten echter allemaal toegeven dat ze het werkelijk niet weten.

Nergens maakt de Bijbel het onderscheid of je wel of niet bij je verstand bent. Als ze een misdaad hebben begaan waar de doodstraf op staat, dan zegt de Bijbel dat *ze ter dood moeten worden gebracht!* Maar wij hebben psychologen en psychiaters die voor hen opkomen en zeggen: 'Luister eens, we moeten dit gedrag verklaren.' Luister maar naar een willekeurig TV-programma waarin een psycholoog aan het woord komt, dan zult u zien dat ze het publiek proberen te verklaren hoe *zij hun schuldgevoel kunnen overwinnen zonder God berouw te tonen en zich te bekeren*. Dit soort wijsheid, gebaseerd op psychologie, gebaseerd op *aardse wijsheid – de wijsheid van deze wereld* – kan je nooit of te nimmer tot God leiden! Dit is in feite het soort wijsheid dat een kerk kan binnenkomen en deze kerk helemaal uit elkaar kan scheuren, de leerstellingen kan vernietigen. Wat gebeurt er dan als dit plaatsvindt?

Jacobus 3:16 want waar najver en zelfzucht heerst, ...

Het streven om hogerop in de hiërarchie te komen.

Jacobus 3:16 ..., **daar is wanorde en allerlei kwade praktijk.**

- Wat is onze ervaring geweest toen dat soort *wijsheid* bij de leiding van de kerk binnenkwam?
- Waren er geen onderlinge gevechten?
- Was er geen onenigheid?
- Probeerden mensen niet over de schouders van anderen heen hogerop te komen?

'Ik ben de grootste op dit gebied; ik ben de grootste op dat gebied.'
Ja, we hebben dat meegemaakt!

Laten we eens zien hoe dat de gemeente in Corinthe beïnvloedde. Als u wilt weten hoe slecht het kan worden met een gemeente, tot op het punt van uit elkaar vallen, lees dan heel 1 Corinthiërs en dan zult u het begrijpen.

1 Corinthiërs 1:10 Doch ik vermaan u, broeders, bij de naam van onze Here Jezus Christus: ...

Hij doet een beroep op de autoriteit van Christus; hij doet een beroep op de naam van Christus om dit punt over te brengen.

1 Corinthiërs 1:10 ...: weest allen eenstemmig ...

Dat betekent dat men het op het gebied van het treffen van maatregelen met elkaar eens is. Waarom waren ze niet eenstemmig? Omdat zij door Petrus of Paulus of Apollos verschillende dingen waren onderwezen? *Nee!* Zij waren niet eenstemmig *omdat iedereen probeerde zijn eigen interpretatie van de Schriften te geven.* Zij waren vervuld van zelfgerichte ambitie, roemden zichzelf, hadden de misplaatste vurigheid van jaloezie. Er zijn sommige mensen die heel fanatiek kunnen zijn, maar veel daarvan bestaat uit een zelfgericht enthousiasme.

1 Corinthiërs 1:10-11 ... en laten er geen scheuringen onder u zijn; weest vast aaneengesloten, één van zin en één van gevoelen. Mij is namelijk omtrent u, mijn broeders, medegedeeld door de *huisgenoten* van Chloë, dat er twisten onder u zijn.

Daar heeft Jacobus het ook over, dat soort twisten voortkomend uit *aardse, ongeestelijke en duivelse* wijsheid.

1 Corinthiërs 1:12-13 Ik bedoel dit, dat ieder uwer zijn leus heeft: Ik ben van Paulus! En ik van Apollos! En ik van Kefas! En ik van Christus! Is Christus gedeeld? Is Paulus dan voor u gekruisigd, of zijt gij in de naam van Paulus gedoopt?

1 Corinthiërs 3:3 want gij zijt nog vleeselijk. ...

Dat is de voedingsbodem voor Satan.

1 Corinthiërs 3:3 ... Want als er onder u nijd en twist is, zijt gij dan niet vleeselijk, en leeft gij niet als *onveranderde* mensen?

Jacobus legde dezelfde moeilijkheid, hetzelfde probleem, uit in zijn brief door te verwijzen naar wat er binnen de kerk plaatsvond. Dit veroorzaakt allerlei problemen en moeilijkheden.

Galaten 5:19-20 Het is duidelijk, wat de werken van het vlees zijn: hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, ...

De Statenvertaling heeft: **overspel**, hoererij, ...

Galaten 5:20-21 ..., twist, afgunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke, ...

Lees gewoon maar de krantenkoppen in de krant van vandaag.

Galaten 5:21 ..., waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuw heb, ...

Hij had hen dit in het verleden al heel vaak gezegd.

Galaten 5:21 ..., dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.

Jacobus zegt dus precies hetzelfde met iets andere bewoordingen. Vanuit het standpunt van een kerk, van een dienaar, bekeken, verkondig je niet het Evangelie van Christus als de volgende dingen aanwezig zijn: verdeeldheid, ketterij, twisten, zelfzuchtige ambities en het verlangen binnen de rangen van de hiërarchie op te klimmen.

Daarom denk ik dat we hebben geleerd dat de Bijbel het heeft over opzichters en niet over heersers. En ***een dienaar moet de mensen voortdurend naar Christus wijzen!*** Niet naar zichzelf, niet naar een ander mens, maar naar Christus. Nu begrijp ik beter waarom het Nieuwe Testament in zo'n heel korte periode, snel werd geschreven. Om te voorkomen dat er een stortvloed van mensen dingen zouden schrijven en die toedichten aan Christus, dingen die nooit van Christus of de apostelen afkomstig waren. Zo was God in staat in principe de zuiverheid van het Woord te bewaren door ervoor te zorgen dat het zo snel werd geschreven, waarna Hij Johannes voor de afronding van het Nieuwe Testament liet zorgen.

Jacobus 3:17 Maar de wijsheid van boven is vooreerst rein, ...

Die is niet vermengd met allerlei nonsens uit de wereld. Die is niet vermengd met allerlei vormen van psychologie. Die is niet vermengd met allerlei heidense religieuze formules.

Tussen twee haakjes, toen ik bezig was met het schrijven van *Het christelijke Pascha* ontdekte ik dat er een maaltijd was op de 15e Nisan die was terug te voeren op de eredienst van Baäl. Dat is er met veel mensen aan de hand, ze komen met allerlei *religieuze* argumenten aan, maar die zijn niet van God en ze komen niet uit Zijn Woord, ze zijn niet rein, zuiver.

Jacobus 3:17 Maar de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd.

Onpartijdig, ook in de zin van het niet doen aan aanzien des persoons.

Laten we eens kijken hoe nauw verwant dit is met de vrucht van de Geest.

Galaten 5:22 Maar de vrucht van de Geest ...

Dit zijn de dingen waar we aan moeten werken, gemeente. Ik las deze dingen en zei tegen mezelf: 'Daar voldoe ik bij lange na nog niet aan.' Ik weet dat dat ook voor u geldt. Dat betekent dat we daaraan moeten blijven werken.

Galaten 5:22-23 ... is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet.

Dit zijn de dingen waarop we ons moeten concentreren. Het is genoeg om in de wereld te leven. Er is verschil tussen in de wereld leven en erdoor beïnvloed worden en in de wereld leven en er deel van uitmaken. Daar gaat het in Jacobus 4 allemaal over. Te vaak raken we aangeslagen door de wereld, door de dingen die daarin spelen, en te vaak raken we meer geïrriteerd dan zou moeten, omdat we – zelfs met de Geest van God in ons – leven in deze wereld, die vanuit Bijbels oogpunt geen *normale* leefomgeving voor ons is. We leven in een vreemde, technologisch hoogontwikkelde omgeving die meer problemen voor ons creëert.

We zouden ons wel in een klooster willen terugtrekken. Dat werkt niet omdat we de menselijke natuur meenemen. Dat is niet de oplossing. De oplossing is voortdurend overwinnen, voortdurend de genade van God ontvangen zodat dat overwinnen plaatsvindt op de manier die God wil.

Galaten 5:24-26 Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden. Wij moeten niet praalziek zijn, elkander tartend, elkander benijdend.

Je zou denken dat het door dezelfde pen geschreven werd. Inderdaad, het was *de pen van God!*

Jacobus 3:18 Maar gerechtigheid is een vrucht, die in vrede wordt gezaaid voor hen, die vrede stichten.

Gerechtigheid is een vrucht van de Geest.

Hij spreekt tot mensen binnen de kerk en ons gedrag als leden van de kerk onder elkaar. Als we in Jacobus 4 aankomen zien we dat hij niet langer – zoals in Jacobus 1 tot en met 3 – zegt *broeders*, waarbij hij zichzelf insloot in wat hij schreef.

- Mattheüs 6 spreekt ook over huichelaars:
 - ✓ Wees niet als de huichelaars die hun handelen laten uitba-zuinen.
 - ✓ Wees niet als de huichelaars die een speciaal gezicht trekken als ze vasten.
 - ✓ Doe niet zoals de huichelaars en de heidenen doen, die gebeden herhalen en op de hoeken der pleinen staan te bidden, en zulk soort dingen.
- Mattheüs 23 – waar Hij het heeft over het opleggen van zware lasten – 'Wee, u schriftgeleerden en Farizeeën; huichelaars!'

Een goede vertaling van huichelachtigheid voor religieuze mensen is *schijnheilige toneelspelers!* Als we naar religieuze TV-kanalen kijken en we zien dan die wild gesticulerende mensen, zijn dat dan geen *schijnheilige toneelspelers?*

Jacobus 4 schakelt nu duidelijk om naar een situatie die we bijna *de wereld binnen de kerk* zouden kunnen noemen; de kerk wordt daarin zo wereldlijk dat ze deel van de wereld gaan uitmaken. Laten we eerst eens kijken naar enkele dingen die de apostel Paulus in samenhang met de wereld onderwees. Daarom zei ik dat *onze zachtmoedigheid op God gericht moet zijn*. Als je in de wereld bent dan zullen ze je – als je niet sterk bent – platwalsen.

Galaten 1:6 Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie,

We zijn lang genoeg in de kerk om dat al vele malen te hebben zien gebeuren. Waar komt dit vandaan? *Dit komt voort vanuit de dienaren!* Normaal gesproken komt dit niet voort vanuit de leden.

Galaten 1:7 en dat is geen evangelie. ...

Met andere woorden er is slechts één Evangelie; er kan geen ander zijn.

Galaten 1:7 ... Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.

Zo begint het:

- Er wordt hier een beetje veranderd.
- Er wordt daar een beetje veranderd.
- Er wordt een interpretatie gegeven die aannemelijk klinkt.
- Er wordt een interpretatie gegeven die psychologisch van pas lijkt te zijn.

De wijsheid van de wereld!

Galaten 1:8 Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, **DIE ZIJ VERVLOEKT!**

Dit zijn de krachtigste woorden die Paulus waar dan ook in de Bijbel schreef. Deze woorden zijn echt krachtig!

En dan zegt hij het nog een keer.

Galaten 1:9-10 Gelijk wij vroeger reeds gezegd hebben, zeg ik thans nog eens: indien iemand u een evangelie predikt, afwijkend van hetgeen gij ontvangen hebt, **DIE ZIJ VERVLOEKT!** Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik

nog mensen trachtte te behagen, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Daar komen al die veranderingen in leerstellingen vandaan. Verbeteren van leerstellingen in relatie met de Bijbel doordat je tot echte kennis en begrip van de Waarheid komt, is heel wat anders dan leerstellingen veranderen omdat je mensen wilt behagen, omdat je de wereld wilt behagen, omdat je door de wereld aanvaard wilt worden. Zo komt wereldlijkheid in de kerk.

Jacobus 4:1-5 Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Is het niet hieruit uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten? Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en naijverig en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt. *Of*, gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt, om het in uw hartstochten door te brengen. Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Of meent gij, dat het schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloersheid?

Laten we deze verzen opnieuw lezen en afstemmen met andere schriftgedeelten uit het Oude en Nieuwe Testament:

- Jacobus 4:1-3 – *het zesde gebod*: Gij zult niet doden.
- Jacobus 4:4-5 – *het zevende gebod*: Gij zult niet echtbreken.

Ziet u hoe alles bij elkaar past? Hoe het denken van God het Woord van God geïnspireerd heeft zodat alles bij elkaar past? Hij spreekt tegen mensen die eens deel uitmaakten van de kerk. Zij lieten teveel van de wereld hun leven binnenkomen. Let op vers 1, hij begint daar niet met *Mijn broeders*, waaruit komt bij u strijden en vechten voort? Hij sluit zichzelf dus niet in bij die vechtende groep binnen de kerk. Hij zegt:

Jacobus 4:1 Waaruit komt bij u strijden en vechten voort? ...

En waar komt dat vandaan? *Dat komt van de wijsheid die aards, geestelijk en duivels is* (Jacobus 3)!

Jacobus 4:1 ... Is het niet hieruit uit uw hartstochten, die in uw leden zich ten strijde toerusten?

Hier hebben we een kerk die in zo'n conditie verkeerde, dat zij het als normaal en natuurlijk beschouwde dat er binnen de lokale gemeente werd gevochten en gestreden, politiek werd bedreven, en zelfs zover dat:

Jacobus 4:2 Gij begeert, doch gij hebt niet; gij zijt moorddadig en najverig ...

Dat zou kunnen verwijzen naar Joden die zich bij de opstandige Joodse legers voegden. Het kan ook duiden op Joden in de synagoges die beweerden christen te zijn en zich daarna voegden bij die Joodse legers, die stapje voor stapje uit kleine groepjes ontstonden en steeds groter werden, om tegen de Romeinen in opstand te komen en te vechten. Zij wilden vechten, oorlog voeren en doden en hadden nog steeds niet.

1 Johannes 2 heeft het over begeerten, en dit is het toppunt van alles. Begeerte ontstaat uit verlangens, de verlangens naar plezier, rijkdom en aanzien.

1 Johannes 2:15 Hebt de wereld niet lief ...

In het geval van Jacobus brachten zij de wereld naar binnen.

1 Johannes 2:15 ... en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem.

Wat gebeurt er als je de wereld gaat liefhebben en het in je denken zit om echt goed te doen op een wereldlijke manier? Wat gebeurt er dan? *Dan probeer je net als alle kerken in deze tijd de wereld een betere plaats te maken en het Koninkrijk van God nu op aarde te brengen!* Zo werkt de menselijke natuur, en God laat dat toe met als

doel: *Om de nutteloosheid te laten zien van alle pogingen om de wereld te veranderen van wat ze nu is tot een vorm van het Koninkrijk van God!*

1 Johannes 2:16 Want al wat in de wereld is: ...

Hoe denk je de televisiewereld, de filmwereld, de geprinte mediawereld, de politieke partijen, het schoolsysteem of de medische wereld te kunnen veranderen? Denk daar eens over na.

1 Johannes 2:16 ...: de begeerte des vlezes, ...

Je kunt die voor een beperkte tijd wel bedwingen, maar je kunt je er niet van ontdoen.

1 Johannes 2:16-17 ..., de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.

Laten we nu eens kijken hoe Paulus Timotheüs instrueerde om dit soort gedrag niet tot een punt te laten worden binnen de kerk.

2 Timotheüs 2:19 En toch staat ongeschokt het hechte fundament Gods ...

Hij zegt dat, ondanks alle ketterijen die de ronde deden.

2 Timotheüs 2:19 ... met dit merk: De Here kent de zijnen, en: Een ieder, die de naam des Heren noemt, breke met de ongerechtigheid.

Daar hebben we de standaard voor wat we moeten doen. Ik zie dat ik in dit opzicht tekortschiet, en ik ben er zeker van dat dat ook voor u geldt, zoals we nog maar net geleden in de brief van Jacobus zagen.

2 Timotheüs 2:21-24 indien iemand zich nu hiervan gereinigt heeft, zal hij een voorwerp zijn met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak gereed. Schuw de be-

geerten der jeugd en jaag naar gerechtigheid, naar trouw, naar liefde en vrede met hen, die de Here aanroepen uit een rein hart. Maar wees afkerig van de dwaze en onverstandige strijdvragen; gij weet immers, dat zij twisten teweegbrengen; en een dienstknecht des Heren moet niet twisten, ...

Er breekt dus een moment aan waarop een dienaar moet zeggen: 'Genoeg is genoeg', en er een eind aan moet maken.

2 Timotheüs 2:24-26 ..., maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, *losgekomen* uit de strik des duivels, die hen gevangen hield.

We zullen zien dat deze dingen gewoon tot in onze tijd doorgaan.

Jacobus 4:7 Onderwerpt u dus aan God, maar **biedt weerstand aan de duivel**, en hij zal van u vlieden.

We komen weer op hetzelfde uit. Let op het patroon in elk van die andere schriftgedeelten die we bestudeerden, hoe we uiteindelijk altijd weer bij dezelfde bron uitkomen. Wie is de bron van zonde, trots en ijdelheid? *Satan de duivel!*

Titus 3:8 Dit is een getrouw woord en ik wil, dat gij op dit punt een krachtig getuigenis geeft, ...

Dit zijn dingen die een dienaar voortdurend moet doen.

Titus 3:8 ..., opdat zij, die hun vertrouwen op God gebouwd hebben, ervoor zorgen vooraan te staan in goede werken. ...

Paulus stemt overeen met Jacobus; deze goede werken zijn hetzelfde als de *werken van geloof* waar Jacobus het over heeft – precies hetzelfde!

Titus 3:8-11 ... Die zijn schoon en voor de mensen nuttig; maar dwaze vragen, geslachtsregisters, twist, en strijd over de wet moet gij ontwijken, want dat is nutteloos en doelloos. Een mens, die scheuring maakt, moet gij, na hem een en andermaal terechtgewezen te hebben, afwijzen; gij weet immers, dat zo iemand het spoor geheel bijster is, en dat hij zondigt, terwijl hij zichzelf veroordeelt.

Daar staat heel veel schriftuurlijks in. Dit laat zien wat er gebeurt: Mensen worden *van de kaart gespeeld* door Satans activiteiten betreffende leerstellingen, waarheid en het Woord van God. Zo eindigen we met gemeenten waarin gevochten, geruzied wordt, oorlog wordt gevoerd. Wie zal vandaag, morgen of in de tijd daarna de dieenaar zijn?

Jacobus 4:2 Gij begeert, doch gij hebt niet; ...

Dit staat in de tegenwoordige tijd! Geldt niet altijd: *Hoe meer iemand verlangt te hebben, hoe meer hij beseft dat hij daarmee niet tevreden zal zijn?* Begeren kan bestaan uit elk verlangen. Het kan iets aangenaams zijn. Wat zien we hier? *Gij begeert, verlangt iets te hebben en hebt niet!* Het leverde dus geen succes op!

Jacobus 4:2 ...; gij zijt moorddadig ...

De King James vertaalt dit met: gij doodt. Dit kan figuurlijk of letterlijk worden opgevat. Hoe dood je iemand zonder hem fysiek te doden? *Je vernietigt*

- zijn persoon
- zijn wezen
- zijn naam

door

- roddel
- verdachtmaking
- leugen
- laster

Al die dingen zullen we allemaal eens moeten meemaken in ons leven. Dit is het soort doden waar hij het over heeft. Daarom zegt de Bijbel dat als je iets tegen je broeder hebt, je naar hem toe moet gaan. Wat zegt Jezus over gebeden? *Uw gebeden worden niet gehoord als u met uw broeder aan het vechten en argumenteren bent, of hem doodt!*

Als we zien dat Jacobus in heel veel dingen sterk overeenkomt met Mattheüs dan is dat echt fenomenaal. Het is echter niet verbazingwekkend vanuit het oogpunt dat *het denken van God* het denken van God is. Dit laat zien met wat voor soort geestelijk doden we hier vandoen hebben.

Mattheüs 5:21 Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan [*zesde gebod*]; en: Wie doodslag pleegt, zal vervallen aan het gerecht.

Jezus komt en zegt: 'Ik geef u een nieuwe standaard. ***Ik geef u een standaard die begint in uw denken***, in plaats van de standaard: Had hij een geweer in zijn handen op het moment dat het afging, en is vastgesteld dat hij het deed?

Mattheüs 5:22 Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, ...

De Statenvertaling voegt nog de woorden *ten onrechte* toe!

In Efeziërs 4 staat: Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet. Er is dus een juiste vorm van boosheid. Hier in Mattheüs 5 gaat het over een onjuiste boosheid.

Mattheüs 5:22-24 ..., zal vervallen aan het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd, zal vervallen aan de Hoge Raad, en wie zegt: Dwaas, zal vervallen aan het hellevuur. Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, voor het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave.

Dat is de volmaakte en ideale standaard. We moeten beseffen dat de Bijbel zegt dat we dit moeten doen. Met de menselijke natuur wordt dit echter moeilijk. Wat was een van de dingen die Jacobus zei? ***De toorn van de mens brengt niet de gerechtigheid van God voort!*** Hier staat min of meer hetzelfde. Dit is de manier waarop je iemand doodt.

Jacobus 4:2 ... en naijverig ...

De hele wereld in deze tijd draait om naijver, jaloezie. Dat wordt dan *eerlijkheid* genoemd! Denk daar eens over na! Dat is de nieuwe *leuze* van het communisme – *eerlijkheid*! Het is niet eerlijk! De regering zal nu dus *eerlijkheid* teweeg brengen! En *eerlijkheid* is communisme! We hebben een gelijkberechtiging voor de wet, maar wat men nu probeert te bewerkstelligen onder de naam van *eerlijkheid* is communisme! Dat is gebaseerd op begeerte. Wat geeft u het recht te hebben wat u hebt? *Misschien hebt u ervoor gewerkt!* In de naam van eerlijkheid zal de regering u een extra belasting opleggen en de opbrengsten daarvan aan anderen geven. Daar komt kort gezegd het hele principe van de socialistische staat op neer.

Jacobus 4:2 ... en gij kunt er niets mede verkrijgen; gij vecht en gij strijdt. Gij hebt niets, omdat gij niet bidt.

Dat is allemaal trots en ijdelheid! We kunnen hier wel zeggen dat vers 2 elke politieke beweging en mars omschrijft die we waar dan ook maar zouden kunnen hebben. Waar lopen die uiteindelijk allemaal opuit?

- vechten
- argumenteren
- ruziën
- hier en daar grote geschillen

Denk er eens aan hoe dit allemaal zou uitwerken binnen een kerk. Wij zijn daar binnen een kerk allemaal doorheen gegaan. Laten we eens zien wie *de bron* is van al deze dingen.

- Wie is jaloers op God?

- Wie wilde gelijk worden aan God?
- Wie wilde de macht van God hebben?
- Satan de duivel!
- Hoe ging hij dan te werk om dat allemaal te krijgen?

Johannes 8:44 Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. ...

Waar hebben we het hier in Jacobus 4 over? *De begeerte die dood, doden, geschillen, strijd, gedraai en al zulk soort dingen veroorzaakte!* Dat is precies wat de duivel heeft gedaan.

Johannes 8:44 ... Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want **er is in hem geen waarheid**. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.

Waar komen leugens vandaan? *Trots! IJdelheid! Jaloezie!*

Als menselijke wezens doen we precies wat hier staat. We zeggen: 'Ik moet nodig bidden.' We bidden dan zoals Jacobus zei:

Jacobus 4:3 *Of, gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, ...*

Waarom ontvangen ze niet?

Jacobus 4:3 ..., doordat gij verkeerd bidt, ...

Vanuit de verkeerde motieven. 'Heer, laat me de Staatsloterij winnen! Heer, ...' Wat je dan ook maar kunt invullen aan *zelfgerichte* motieven.

Jacobus 4:3 ..., om het in uw hartstochten door te brengen.

In deze tijd in het bijzonder hebben we zoveel slimme dingetjes en zoveel hebbedingetjes; het is ongelooflijk!

Toen ik in samenhang met het Pascha schreef over de Israëlieten die Egypte verlieten, dacht ik: Wat zou iemand als slaaf in eigen bezit hebben? *Als slaaf heb je niet zoveel! Je moet voor de rijken werken die alles hebben!* Toen zij Egypte verlieten zei God specifiek: 'Vraag van je burens zilveren en gouden voorwerpen en kleding.' Zij bereidden hun ongezuurde deeg van te voren, paktten het in bij wat ze meenamen en trokken weg. Dan staat er iets interessants: 'Zij hadden ook geen teerkost voor zich bereid.' Ze trokken niet uit met allerlei voorraden van tevoren bereid voedsel.

Ze hadden gouden en zilveren voorwerpen en klederen en ongezuurd deeg en nog enkele bezittingen. De reden dat ze kleding moesten vragen was omdat ze als slaaf praktisch naakt waren. Als slaaf leidden ze een noodlijdend bestaan. Kijk daarentegen eens naar deze wereld waar we een overvloed van alles hebben. Ik dacht: Wat als iemand zei: 'Maak je gereed om voor altijd weg te trekken, maar ik wil dat je slechts het allernoodzakelijkste minimum meeneemt.' *We zouden ons totaal onthand voelen!* Ik kan u zeggen dat dat ons hele leven op zijn kop zou zetten!

Zo eindigt het dan. We beginnen God te vragen om dingen die we binnen het kader van onze verlangens kunnen gebruiken. Als we echt terug moeten vallen op het allerlaatste, als het gaat om een levensbedreigende situatie, is er niet veel over dat we echt willen houden – denkt u ook niet? Het is niet zo dat God niet wil dat we allerlei dingen hebben.

Nu kan ik echter beter begrijpen waarom deze wereld zich in een volledig Laodicese toestand bevindt. Ik kan moeilijk zeggen dat we niet in een Laodicees tijdperk leven en dat we zelf niet door Laodicese houdingen zijn beïnvloed. Ik bedoel, laten we niet naar God toe gaan en zeggen: 'Ik ben een Filadelfiër.' Misschien geldt het volgende voor ons. We hebben dit gedaan, gewerkt en gewerkt en er gebeurt niets, en tenslotte zeggen we: 'O ja, we moeten bidden.' Dus bidden we erover en werken en werken en tenslotte begint het te dagen dat onze houding en benadering geheel en al verkeerd is. Dat is heel natuurlijk voor menselijke wezens en de menselijke natuur.

De geadresseerden van de brief van Jacobus raakten zo verstrikt in de wereld dat Jacobus zei:

Jacobus 4:4 Overspeligen, ...

Laat me u enkele dingen doorgeven die we daarbij zouden kunnen plaatsen en die u kunt bestuderen.

- Lucas 12:17-28 – de boer. Hij had een geweldige oogst binnengehaald en zei: 'Wat zal ik daarmee gaan doen? Ik zeg u wat ik zal doen: Ik kijk naar mezelf en bedenk dat ik al deze dingen heb die ik kan opslaan. Ik weet wat ik ga doen. Ik breek mijn oude schuren af en bouw grotere die ik met alles vul. Daarna zeg ik tegen mezelf, neem het ervan, ontspan je, geniet ervan en heb een geweldig leven.' Wat was de boodschap?

God zei: 'Vannacht wordt je leven van je geëist! Hij eindigde als Salomo in het boek Prediker zei: 'Het is allemaal ijdelheid en ellende en beroerdigheid. Ik haat het te sterven en dit alles na te laten aan die idiote zonen van mij.' Salomo was de rijkste man op aarde. Wat deden die zonen? Zij verkwistten het! Toen hij stierf, wat gebeurde er toen? Hij liet iedere stuiver na!

- Lucas 18 – vragen met de verkeerde motieven. De Farizeeër die naar de tempel ging en zei: 'Heer, ik dank U dat ik niet ben als de andere mensen; dat ik geen echtbreker ben, geen rover, en ik ben zeer zeker niet zoals de tollenaar die daar staat, dat ellendige stukje mens. Ik geef tienden van alles ...

Dan hebben we de tollenaar: 'O God, ik ben een ellendige stakker van een mens.' En Jezus zei: 'Ik zeg u dat de tollenaar gerechtvaardigd heenging, en niet die ander die in zijn gebed zei hoe goed hij wel was.' Zo vragen mensen op de verkeerde manier.

- Efeziërs 2:1-3 – begeerte.

- 1 Corinthiërs 10 – hoe de Israëlieten begeerden. God zou voor hen hebben voorzien. Wat *begeerden* zij en vroegen het op de verkeerde manier en wat gaf God hun toen? Ze stikten erin en gingen bijna dood. Ze geloofden God niet en zeiden: 'Laten we een geweldig seksfeest organiseren, we weten helemaal niet waar die Mozes is. Daar we in de woestijn vertoeven, kunnen we net zo goed een spelletje spelen en ons neerbuigen voor dit kalf!' Het lijkt bijna op de televisie van deze tijd!

Jacobus 4:4 Overspelingen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? ...

Je maakt je dan zelf tot vijand van God.

- Hier hebben we de God die ons wil zegenen.
- Hier hebben we de God die ons heeft geroepen.
- Hier hebben we de God die ons Zijn genade heeft gegeven.
- Hier hebben we de God die zegt: 'Heb Mij eerst lief met heel je hart, denken, ziel en wezen.

En wij zeggen: 'Maar ik wil eigenlijk veel liever de dingen van de wereld hebben, God.' Dan is het resultaat dat we onszelf tot vijand van God maken! Hopelijk is niemand van ons in die situatie terecht gekomen. Maar denk eens aan al die bewegingen waaraan mensen samen met hun kerken bij betrokken raken.

- Wij willen geen doodstraf. *Daarmee maak je je tot vijand van God, omdat je het land vervult met misdaad!*
- Laten we homoseksuelen en verdorven mensen niet veroordelen. *Daarmee maak je je tot vijand van God, omdat je een vriend van de wereld bent!*
- De sabbat is niet zo belangrijk. Ik hoef die niet te houden. Op zaterdag verdien ik dubbel. *Daarmee maak je je tot vijand van God!*

Jacobus 4:4 ... Wie dus een vriend der wereld wil zijn, **wordt** metterdaad **een vijand van God**.

Wordt een vijand ... Dat is niet door externe oorzaken. Het Grieks kan beter vertaald worden met *maakt zichzelf een vijand van God*.

Dit is dus niet iets waar je per ongeluk in terecht komt. Dit komt bewust voort uit je eigen denken. Je geeft bewust de voorkeur aan de dingen van de wereld boven die van God.

Daarna gaat hij verder met te zeggen wat de bron hiervan is.

Jacobus 4:5 Of meent gij, dat het schriftwoord zonder reden zegt: De geest, die Hij in ons deed wonen, begeert Hij met jaloersheid?

Dat is de *geest van de mens*; dat is niet de Geest van God. In het Grieks staat niet *begeert Hij*, maar *begeert*, dus de geest van de mens begeert op basis van zijn lusten.

- Openbaring 17 – overspeligen, vriendschap met de wereld; de vrouw die ontucht bedrijft en alle koningen van de aarde die van haar beker hebben gedronken.
- 2 Corinthiërs 11:2-3 – wij moeten de reine Bruid van Christus worden.

Om de geestelijke toepassing hiervan te laten zien: Dit gaat niet over het overspelig zijn in het fysiek begaan van die handeling. Dit gaat over de geestelijke ontucht van de verkeerde toepassing van Gods weg en daarmee een valse religie creëren.

Openbaring 2:14 Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren.

In deze tijd heeft God één manier om dat een halt toe te roepen. De mens probeert van alles om daar onderuit te komen. Dat betreft een klein virusje met de naam *HIV-3*, *AIDS!* Bedenk dat je om zo te zeggen ook *geestelijke AIDS* kunt oplopen, die leidt tot *geestelijke dood*, en daar hebben we het hier over.

Openbaring 2:20 Maar Ik heb tegen u, dat gij de vrouw Izebel laat begaan, die zegt, dat zij een profetes is, en zij leert en verleidt mijn knechten om te hoereren en afgodenoffers te eten.

Daar hebben we het! Hier heeft Jacobus het over. In plaats van het zoeken naar de vriendschap van de wereld moeten we wat anders zoeken. *Zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid!* Daarna zullen de dingen die je nodig hebt, worden toegevoegd,.

Om te laten zien dat we niet *van* deze wereld zijn – we leven in deze wereld – zou ik uw aandacht willen vestigen op iets dat waar is. Levend in de wereld is het duidelijk dat we het zondigen van de mensen om ons heen geen halt kunnen toe roepen. En dat is ook niet onze verantwoordelijkheid. Bijvoorbeeld: Als u bij een bank werkt en mensen komen geld storten, en voor zover u weet komt dat voort uit wettige zaken, dan moet u het op hun rekening bijschrijven. Werkend bij de bank werkt u *in* de wereld, maar u bent niet *van* de wereld. Als echter een van de klanten die binnenkomt deelneemt aan georganiseerde misdaad of werkt in een huis met slechte reputatie, geld komt storten, dan moet u het ondanks alles toch op zijn rekening bijschrijven, omdat het niet uw verantwoordelijkheid is hem te corrigeren voor wat betreft de bron van zijn geld. Maar die persoon leeft duidelijk *in* de wereld, is *van* de wereld, zondigt *met* de wereld. U bent *in* de wereld, maar niet *van* de wereld. Er is een groot verschil.

Jezus zegt in Zijn gebed:

Johannes 17:14 Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat **zij niet uit de wereld zijn**, ...

Waar gaat het hier om in de brief van Jacobus? Hij schrijft aan de Joodse christenen in de synagoge die de wereld in hun leven en in hun kerk toelaten, zij gingen helemaal op in de begeerten van de wereld.

Een ander voorbeeld: U neemt de baan aan van leider van de verkiezingscampagne voor Bill Clinton en het wordt uw taak om alles wat maar mogelijk is te doen om hem te doen winnen, zodat hij president wordt. Dan zou u helemaal moeten opgaan in deze wereld door te liegen, te bedriegen, te ondermijnen, jaloers te zijn op andere mensen, op hen af te geven om zodoende hem op te hemelen. Als u

die baan zou hebben zou u *in* de wereld zijn en *van* de wereld. Jezus zei: 'Wij zijn niet van de wereld', zelfs als leven we erin.

Johannes 17:14-15 ..., gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze.

Ik weet dat er tijden zijn dat we wensen dat Hij ons uit de wereld zou wegnemen. Maar om dat te doen zou Hij ons in het graf moeten brengen.

Johannes 17:16-17 Zij zijn niet uit de wereld, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid.

Zo kunnen we overwinnen en geen vijand van God worden door een vriend van de wereld te worden.

- Wat gebeurt er als u in sterke mate deel van de wereld gaat uitmaken?
- Wat gebeurt er als er veel van de wereld deel van ons leven gaat uitmaken?
- Wat gebeurt er als er veel van de wereld in de kerk terecht komt?
- Wat moeten we dan doen?
- Wat moet de wereld doen?
- *De wereld moet zich dan aanpassen aan zonde!*

Als we ons aanpassen aan zonde, dan verliest zonde zijn zondigheid!

Hebreeën 3:12 Ziet toe, broeders, dat bij niemand uwer een boos, ongelovig hart zij, door af te vallen van de levende God,

Door terug naar de wereld te gaan, jezelf een vijand van God te maken.

Hebreeën 3:13 maar vermaant elkander dagelijks, zolang men nog van een heden kan spreken, opdat niemand van u zich verharde door de misleiding der zonde;

Dan voelt zonde niet langer als zonde aan, dat kan dan gaan gebeuren.

Hebreeën 3:14-15 want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwikt vasthouden. Als er gezegd wordt: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals bij de verbittering.

Als de wereld eenmaal zover in ons leven, of in de kerk, is doorgedrongen, dan moeten we ons aan de zonde aanpassen! En als we aan zonde tegemoet komen dan verliest zonde zijn zondigheid!